

INFIEREA 1

(Ephesians parallels Joshua)

- Legătura dintre Efeseni și Iosua -

W.M. Branham

15 mai 1960

Jeffersonville, Indiana, S.U.A

Am fost bucuros când mi s-a spus: „*Haidem să mergem la casa Domnului.*” Cred că David a rostit aceste cuvinte: „*Haidem să mergem la casa Domnului.*” Eu nu cunosc nici un loc mai plăcut decât să fiu în casa Domnului. Voi nu?

A învăța pe alții din Scriptură este un lucru cam periculos. Voi știți, este ca și cum ai merge pe o gheață subțire. În timpul acesta ar fi bine ca Biserica să înțeleagă deplin ce suntem noi cu adevărat, în Hristos Isus. Câteodată mă gândesc că a predica este un lucru minunat, frate Beeler, dar eu cred că a da învățătură întrece predicarea, căci învățătura este pentru Biserică. Predica este pentru păcătos, îl condamnă prin Cuvânt. Dar învățătura îl aduce pe om în poziția și la starea la care el trebuie să ajungă. Noi nu vom fi niciodată în stare să avem credință, până ce nu ne recunoaștem poziția pe care o avem.

Dacă Statele Unite m-ar trimite pe mine ca ambasador al națiunii în Rusia, atunci eu aș avea toată puterea S.U.A în spatele meu. Cuvântul meu ar avea însemnătatea și puterea Statelor Unite, dacă eu aș fi recunoscut ca ambasador al lor. Dacă Dumnezeu ne trimite ca mesageri ai Lui, dacă noi suntem aleși cu adevărat și trimiși la popoare, atunci toată puterea cerului, tot ceea ce Dumnezeu este, toți îngerii Săi vor fi lângă noi și vor susține cuvintele noastre, iar Dumnezeu va trebui să-Și respecte Cuvântul, căci este scris într-un mod solemn: „*Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în cer și ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în cer, căci Eu îți voi da cheile Împărăției.*” O, ce fângăduințe minunate a dat El Bisericii Sale!

Eu cred că mulți dintre voi ați fost aici azi dimineață ca să ascultați explicația viziunii pe care am primit-o din cer, în felul simplu și smerit, cum am mai încercat s-o explic. Eu nu m-aș îndoi niciodată de ceea ce mi-ar spune un frate că i-a arătat Domnul. Eu aș crede chiar

dacă nu aş găsi nici un verset din Scriptură pentru aceasta, eu cred totuşi cuvântul fratelui. Dar, aş cerceta aceasta cu Biblia şi aş crede că probabil el a înţeles visul într-un mod fals şi s-a încurcat puţin. Totuşi l-aş privi şi pe mai departe ca pe fratele meu. Eu sper că ceea ce arde în inima mea nu mă va părăsi în anii care vor mai veni şi niciodată nu voi uita ce s-a întâmplat în dimineaţa aceea din ultima duminică. Aceasta a produs o schimbare deplină în viaţa mea. Eu nu mai am nici un fel de frică de moarte. Moartea şi-a pierdut spaima ei şi aceasta nu numai pentru mine, ci şi pentru voi, dacă ajungeţi la cunoştinţa aceasta. Voi trebuie să treceţi printr-o experienţă ca să puteţi înţelege, căci nu se poate explica în cuvinte, fiindcă este ceva veşnic ce nu se găseşte în nici un dicţionar. În veşnicie nu există nici ieri, nici mâine, ci totul este prezent. Nu este aşa cum ar spune cineva: „Eu mă simt bine”, iar peste o oră spune: „Eu mă simt rău” şi apoi, după o oră, el spune: „Acum iarăşi mă simt bine.” Nu este aşa, ci este un prezent continuu, fără sfârşit, o pace minunată. Acolo nu poate exista nici un păcat, nici un fel de invidie sau boală. Nimic din toate acestea nu poate atinge tărâmul ceresc.

Uneori, când mi se oferă ocazia să vorbesc despre aceste lucruri şi nu o fac, mă rog apoi lui Dumnezeu să mă ierte. Eu am avut prioritatea şi Dumnezeu m-a luat sus ca să-mi arate ceva şi eu aş numi aceasta „primul cer.” Eu cred că a existat în Biblie unul numit Pavel, care a fost luat în cerul al treilea. Şi dacă atâta slavă era în primul cer, ce va fi în al treilea? Nu este nici o mirare că timp de 14 ani Pavel nu a putut vorbi nimic despre aceasta. El spunea: „Nu ştiu dacă era în trup sau afară din trup.” Nu vreau să mă compar cu acest mare apostol şi cu slujba lui, dar pot să spun şi eu că nu ştiu dacă eram în trup sau afară din trup. Ştiu numai că era realitate, aşa cum vă privesc pe voi acum.

Eu m-am întrebat deseori cum va fi după plecarea mea de pe pământ, dacă voi vedea trecând un nor mic, un duh şi el va spune: „Aceştia sunt fratele şi sora Spencer, Charlie şi Nellie.” Acest lucru m-a nedumerit întotdeauna. Dacă ochii mei vor putea să mormânt, dacă urechile mele nu vor mai putea să mai audă, dacă sângele meu se va scurge şi eu voi fi îmbălsămat, dacă voi fi în apă sau pe pământ, dacă celulele creierului meu nu vor mai fi, cum aş putea să fiu altceva

decât un duh plutind încoace și încolo? Acest lucru m-a neliniștit mereu. Eu aș spune cu drag: „Bună ziua, frate Patt, eu sunt așa de bucuros să te văd! Bună ziua, frate Neville, tare aș dori să te văd.” Dar eu mă gândeam: „Deci, dacă nu voi mai avea cu ce să văd, nici gură ca să vorbesc, fiindcă voi fi putrezit demult și ajuns praf, cum voi mai fi apoi în stare să spun: „Bună ziua, frate Patt! Bună ziua, Charlie?””

Acum însă știu că aceste gânduri sunt greșite, căci în Scriptură stă scris - și eu știu că în ea nu este nici o greșeală – că atunci când vom pune jos acest cort de carne, vom primi un trup nou, un alt cort care are ochi, urechi, buze, facultăți mintale. Dacă acest trup va trece, vom primi un trup care poate să simtă și să vorbească.

Îmi aduc aminte că Moise era mort de opt sute de ani, într-un mormânt necunoscut, iar Ilie a fost răpit la cer 500 de ani după aceea, dar pe muntele schimbării la față, îi găsim vorbind împreună cu Isus.

Pe când Samuel era mort de trei până la cinci ani, vrăjitoarea din Endor l-a chemat, a căzut cu fața la pământ și a spus :

-Tu m-ai amăgit, căci tu însuși ești Saul!

Ea, care era păgână a exclamat:

-Văd dumnezei ridicându-se din mormânt. (în Biblia în lb. română este scris „ființă dumnezeiască” dar în versiunea King James este scris „gods”= dumnezei – n.t.) Saul însă nu putea să-l vadă și, de aceea, a întrebat:

-Cum arăta el? Descrie-mi-l!

-El este înalt și are o manta pe umeri.

-Acesta este Samuel, profetul. Adu-l înaintea mea.

Observați că Samuel nu a pierdut nimic din personalitatea lui. El încă mai era un profet și el i-a spus lui Saul ce se va întâmpla în ziua următoare. Moartea, deci, nu ne distruge complet, cum ne gândim noi atunci când plângem la mormânt. Moartea schimbă numai locul în care trăim. Ne duce dintr-un loc în altul.

Ce este vârsta? Dacă eu mai trăiesc numai o oră, atunci eu conviețuiesc cu cei în vârstă de 16 ani și cu cei de 5 ani. Vârsta nu înseamnă nimic. Noi suntem aici pentru un scop, ca să facem ceva. Multe dintre voi, mame frumoase, care ședeți aici, unele aveți 60 sau 70 de ani, ați putea spune: „Ce am făcut eu, frate Branham?” Voi ați

crescut copiii voștri, căci pentru aceasta ați fost rânduite. Poate că aici șed unii oameni bătrâni care spun: „Noi am lucrat pământul. Noi nu am predicat niciodată.” Însă voi ați făcut acel lucru pentru care ați fost rânduiți de Dumnezeu. Acesta a fost locul vostru.

Ieri am vorbit cu un medic bătrân, un vechi prieten de al meu. El are peste 80 de ani. Cumnata lui este aici în adunare și ea era puțin îngrijorată pentru el. Eu m-am dus să-i vorbesc și îndată fața lui s-a luminat. El mi-a relatat despre o excursie de vânatoare pe care o făcuse cu mulți ani înainte în Colorado, acolo unde vânez și eu. L-am întrebat:

- Doctore, de cât timp profesezi?

- De când tu erai încă în scutece. Eu am vizitat de multe ori pe bolnavi cu căruța mea, de mai multe ori m-am dus călare și câteodată m-am dus și pe jos cu trusa medicală în mână. Da, la ora două dimineața, pe malul pârâului, cu o lanternă în mână, încercând să găsesc casa aceea în care un copil mic avea dureri de burtă sau o mamă care era în dureri de naștere.

-Știi, doctore, eu cred că la linia de despărțire între moarte și nemurire, Dumnezeu are un loc pentru medicii bătrâni și buni care și-au făcut datoria.

Lacrimi mari au ieșit din ochii lui și el și-a ridicat mâinile lui slabe, spunând:

-Frate, aceasta nădăjduiesc eu.

-În țara aceea Dumnezeu judecă sufletul omului după cum este el în realitate.

De multe ori el se ducea noaptea pe cărări întunecate și mlăștinoase ca să ajute pe cineva, fără să primească poate nici un bănuț. Dar nu-i păsa de aceasta. Eu i-am dat un cuvânt de mângâiere din Scriptură: „*Isus a spus: „Ferice de cei milostivi, căci ei vor primi milă.”* Acesta este adevărul.

Dacă Domnul îngăduie, noi vrem să începem în seara aceasta să cercetăm starea Bisericii și să luăm aminte la ceea ce suntem cu adevărat. Începem cu primul capitol din Epistola către Efeseni. În trei zile vom studia cele trei capitole, dacă putem; în seara aceasta, miercuri și duminică dimineața.

Întrucât vom începe primul capitol, aş vrea să vă spun că Epistola către Efeseni este o paralelă la cartea Iosua din Vechiul Testament. Acum, dacă ne vom îndepărta puțin de învățătura voastră, să ne iertați și fiți răbdători cu noi. Înainte de a începe, veniți să-L rugăm pe El să ne ajute; să plecăm capetele noastre.

Doamne, noi ne apropiem de Sfânta Scriptura în care este mai multă siguranță decât în toate cerurile și pe întreg pământul. Noi citim în Cuvântul Tău – Biblia: „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.*” În acest ceas greu, în seara aceasta, vin pe acest podium înaintea răscumpăraților Tăi, acești scumpi și dragi muritori care stau aici și care țin tare la fiecare nădejde mică a vieții viitoare. Fă ca seara aceasta să fie așa de bogată, încât fiecare credincios să-și recunoască poziția lui. Și fie ca oricine nu a venit încă la această mare părtășie ca să intre în împărăția Ta, să bată la ușă până i se va deschide. Îngăduie aceasta, Doamne! Noi citim în Biblie, căci Cuvântul Tău nu îngăduie nici o tâlcuire omenească. Dumnezeu, nu permite ca eu, ca slujitor al Tău sau orice alt slujitor, să încerce să își introducă propria lui interpretare în Cuvânt. Lasă-ne numai să citim și să credem așa cum este scris, mai ales noi, ca păstori ai turmei care vom sta într-o zi în țara aceea minunată împreună cu turma cea mică, în prezența Domnului Isus și a generației lui Pavel, Luca, Marcu, Petru și Matei și toți ceilalți care vor ieși la suprafață și vor fi judecați, fiecare împreună cu grupul lor. Dumnezeu, îngăduie să depun zece milioane de trofee de biruință la picioarele Tale, când mă voi apropia de Tine umilit și pe genunchii mei mă voi arunca la picioarele Tale, spunând: „Doamne, toți Îți aparțin Ție!”

O, Dumnezeu, umple-ne din nou cu Duhul Tău, cu dragostea și bunătatea Ta. Fă să fie și pentru noi, așa cum s-a exprimat poetul cu mulți ani în urmă, într-o cântare: „*Mielule, care ai murit, sângele Tău scump nu-și va pierde niciodată valabilitatea și puterea Lui, până când toată Biserica mântuită a lui Dumnezeu este eliberată de păcat. Și, de când, prin credință, am văzut râul care curge din rănile Tale sângerânde, dragostea mântuitoare este tema mea și va fi până când voi muri.*” Când această sărmană limbă va zăcea liniștită în mormânt, atunci voi cânta mai bine și mai cu drag puterea Ta care mântuiește.

Mormântul și moartea nu-i pot reține pe copiii Tăi. Acolo este doar locul nostru de odihnă și de adăpost, până când acest trup muritor va îmbrăca nemurirea. Îngăduie ca să vedem aceasta clar, așa cum este scris în Cuvântul Tău. Dă-ne înțelepciune, Doamne și pune-ne la locul de datorie ca noi să-Ți slujim credincioși până când vei veni. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin!

Epistola către Efeseni este după părerea mea una din cele mai importante cărți ale Noului Testament. Calvinismul (care susține o totală hotărâre dinainte) ne trage într-o parte și Arminianismul (care susține că nu este nici o hotărâre dinainte) ne trage în cealaltă parte, dar epistola către Efeseni ne arată mijlocul cărării și aduce Biserica într-o poziție corectă. Eu am comparat această epistolă cu cartea Iosua. Dacă vreți, puteți să observați aceasta.

Israel era scos afară din Egipt și se afla într-o călătorie, care a avut trei etape. Prima era părăsirea Egiptului, următoarea era drumul prin pustie și a treia, intrarea în Canaan. Dar Canaanul nu reprezintă împărăția de o mie de ani, ci este doar timpul biruitorilor, căci în Canaan ei cucureau orașe și le ardeau, omorând pe locuitorii țării. În Împărăția de o mie de ani nu va mai fi ucidere. Neprihănirea a fost adusă la suprafață prin credință când ei au crezut pe Moise și au părăsit Egiptul. Sfințirea au primit-o pe când urmau stâlpul de foc și s-a făcut împăcarea prin mielul jertfit în pustie. Apoi ei au intrat în țara făgăduită. Ce este deci „țara făgăduită” în Noul Testament? Este făgăduința Duhului Sfânt pentru cei credincioși.

„Căci în zilele de pe urmă voi turna Duhul Meu peste fii și peste fiice și ei vor proroci. Voi face semne mari în cer și minuni jos pe pământ, și anume: sânge, foc și stâlpi de fum.” (Ioel 2.28). După ce a citat acest text la Rusalii, Petru a spus: „Fiecare să se pocăiască și să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor (fărădelegilor) făcute înainte.”

Observați că Iosua spunea înainte de trecerea Iordanului: fiecare să se sfințească pe sine însuși și hainele sale și nimeni să nu se apropie de nevasta lui, căci în trei zile veți vedea slava lui Dumnezeu.” Este necesară o pregătire pentru a moșteni făgăduința. Dumnezeu promisese lui Avraam țara Palestinei și urma ca evreii să rămână pentru totdeauna în aceasta țară.

Deci, ei au trecut prin trei perioade de timp până să ajungă în țara făgăduită. Așa este și în Noul Testament. Așa cum am spus, lucrurile care vor fi predicate nu vor fi potrivite cu gândirea cuiva. Unii dintre voi, dragii mei frați nazarineni, Biserica a lui Dumnezeu (bisericile penticostale trinitare) și alții, să nu vă simțiți loviți, ci să observați cu atenție simbolurile. Urmăriți și vedeți dacă nu se întâmplă totul corect! Dacă în călătoria lui Israel au fost trei perioade și în călătoria noastră există trei perioade. Căci noi suntem socotiți neprihăniți prin credință, crezând în Isus Hristos, părăsind țara Egiptului. Apoi, suntem sfințiți prin jertfa Sa, spălați și curățiți prin sângele Lui de păcatele noastre și vom fi străini și călători, cu pretenția că noi căutăm o țară, un oraș al făgăduinței noastre care trebuie să vină.

Așa era Israelul în pustie. Ei erau străini, ei călătoreau zi și noapte și nu aveau un loc de odihnă și mergeau după stâlpul de foc. Dar la urmă au ajuns în țara făgăduită unde s-au așezat. Așa va umbla și credinciosul. Prima dată el devine conștient că este păcătos; apoi prin botez, prin sânge și prin spălarea în apa Cuvântului, el este pus deoparte, fiindcă el crede în Domnul Isus Hristos. Prin credința aceasta, el devine neprihănit și moștenitor, având pace cu Dumnezeu. Prin botezul în Numele Domnului Isus Hristos, el este admis în călătorie. El devine un străin și călător. Unde? Spre făgăduința dată de Dumnezeu.

Cu poporul Israel încă nu se împlinise făgăduința, dar ei se aflau în călătorie. Înțelegeți acest lucru, voi, nazarineni, pelerini ai sfințeniei, care ați falimentat, căci Israel când a ajuns la Cades-Barnea, a trimis iscoade, care s-au întors și au spus: „Țara este mare și frumoasă, dar noi nu o putem cuceri, fiindcă orașele ei sunt înconjurate de ziduri întărite.” Însă Iosua și Caleb s-au ridicat și au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare să cucerim țara!” Din cauza afirmațiilor lor preconceptionale, poporul credea în numai două lucrări ale harului: neprihănire și sfințire – dar mai departe ei nu puteau să meargă. De aceea, toata acea generație a murit în pustie. Doar doi au putut să intre în țara aceea, cei care au adus dovada că era o țara bună

și care spuneau: „Noi suntem mai mult decât în stare să cucerim țara, căci așa a făgăduit Dumnezeu.”

Astăzi, în loc ca poporul să fi mers mai departe ca să primească Duhul Sfânt, să vorbească în limbi și să fie botezați cu Duhul Sfânt, cu semne și minuni, ei se gândesc doar la faptul că vor trebui să rupă tradițiile și învățăturile lor. Și ce s-a întâmplat cu ei? Au pierit în pustie. Acesta este adevărul. Credincioșii aceia care au crezut pe Caleb și Iosua, au mers mai departe, după făgăduință. Ei au ajuns în țară și au cucerit-o, au luat-o în proprietatea lor și s-au așezat acolo.

Noi nu trebuie să ne oprim la neprihănire sau la sfințire, ci să mergem mai departe la botezul cu Duhul Sfânt. Să nu rămânem pe loc la credință în Domnul Isus și la botezul în Numele Lui. Să nu ne oprim dacă El ne-a curățit de viața păcătoasă, ci să intrăm la făgăduința botezului cu Duhul Sfânt. Petru a zis în ziua de Rusalii: „Căci făgăduința aceasta este dată vouă, copiilor voștri și acelor care sunt departe, în oricare număr îi va chema Domnul Dumnezeu vostru.”

Epistola către Efeseni ne arată, ca și atunci Iosua, poziția pe care trebuie s-o ocupăm noi. Observați faptul că Iosua după ce a cucerit țara, el a împărțit-o: această parte este pentru Efraim, aceea este pentru Manase, aceasta aparține lui Gad și aceea lui Benjamin. El a împărțit țara.

Observați acum lucrul care arde în inimile noastre; acele mame evreice care i-au născut pe acei copii, au vorbit chiar în momentul durerilor nașterii despre locul exact pe care fiii lor urmau să-l ocupe în țara făgăduită. Acest lucru merită să fie studiat. Dacă am putea intra în amănunte, am avea nevoie de ore întregi. Când va fi gata clădirea nouă, aș dori cu drag să vin aici și să vorbesc despre aceste lucruri pentru o lună sau două. Vedeți, când mama lui era în durerile nașterii, ea a strigat: „Efraim” și i-a prevestit un loc în care el își va înmuia picioarele în untdelemn. Fiecare fiu al lui Israel a primit partea lui după binecuvântarea care i-a fost dată. Iosua, care nu știa aceasta, a fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și a dat fiecăruia proprietatea lui, făgăduită de Duhul Sfânt, încă de la nașterea lor.

Oh, Dumnezeu aduce durerile de naștere asupra Bisericii Sale! Și aceste dureri sunt câteodată puternice, Biserica oftează sub prigoana lumii de afară, așteptând cu credință în Domnul Isus, ca făgăduința Duhului Sfânt să fie realitate, ca și la Rusalii. Dar, când suntem născuți în Împărăția lui Dumnezeu, atunci Duhul Sfânt așează în Biserică apostoli, prooroci, învățători, evangheliști. Atunci El dă darurile: vorbirea în limbi, felurite minuni, darul de vindecare, înțelepciune, cunoștința.

Din ce motiv vă spun eu aceste lucruri? Credinciosul încearcă mereu să cucerească poziția celui alt. Să nu faceți acest lucru! Voi nu veți putea să cultivați grâu în țara lui Efraim dacă aparțineți de Manase. Voi trebuie să vă ocupați locul vostru în Hristos.

De multe ori până acum noi am fost învățați că toți trebuie să vorbim în limbi. Aceasta este fals. Nu toți din poporul Israel făceau același lucru. Fiecare avea lucrul lui. Fiecare colț din țară a fost împărțit conform inspirației. Aș putea lua Scriptura pentru a vă arăta exact că Dumnezeu a dat fiecăruia ce era hotărât dinainte pentru el. Cele două seminții și jumătate trebuiau să rămână de cealaltă parte a malului râului, așa cum au spus acele mame la nașterea fiilor lor.

Faptul că au intrat deja în țara lor, nu însemna ca erau scutiți de lupte. Așa și voi trebuie să vă luptați pentru fiecare făgăduință pe care stați și pentru fiecare centimetru de pământ pe care călcați. Vedeți, Canaanul nu a reprezentat încă cerul. Acolo se mai petreceau războaie, aveau greutăți. Dar prin toate acestea ei trebuiau să aibă o umblare desăvârșită. La această umblare capitulează biserica în ziua de azi. Știți voi că însăși purtarea voastră poate împiedica pe altcineva ca să fie vindecat? Și că purtarea voastră nepotrivită, păcatele nemărturisite ale credincioșilor pot să ducă biserica la o cădere amarnică? Gândiți-vă că în ziua judecății voi veți răspunde. Așa este.

Când Iosua a trecut în țara făgăduită, Dumnezeu i-a dat o făgăduință. Închipuiți-vă ce înseamnă să conduci o bătălie fără să ai pierderi, fără să moară nici un bărbat, fără să ai vreo zgârietură, fără nici o soră medicală, fără să fie nevoie de nici un fel de pansament! Dumnezeu le-a spus: „*Țara este a voastră, mergeți și luptați!*” Gândiți-vă la o campanie de luptă, dar în care să nu ai nici un grup al Crucii Roșii! Și nu a fost nici măcar un accident în luptă și ei au bătut

pe Amaleciți și pe Hetiți. N-a fost nici un rănit până când Acan și-a însușit o haină străină și niște plăci de aur pe care le-a ascuns sub cortul lui. În ziua următoare au pierit 16 oameni. Iosua a strigat: „Opriți lupta! S-a întâmplat ceva rău. Noi vom vesti șapte zile de post, căci Dumnezeu ne-a făgăduit că nici unul dintre noi nu va fi vătămat până când vrăjmașii vor cădea la picioarele noastre. Undeva trebuie să fie ceva pe dos, căci aici zac 16 bărbați uciși.” Pentru ce au murit acei israeliți nevinovați? Pentru că un bărbat călcuse afară din rânduri. Înțelegeți voi aceasta?

Noi învățăm că Biserica trebuie să ia poziție în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că fiecare trebuie să umble sincer și desăvârșit, cu frică de Dumnezeu, înaintea tuturor oamenilor. Din pricina unui bărbat care și-a însușit o haină și a făcut ceva care nu trebuia făcut, a fost luată viața a 16 oameni. (Iosua 7:5). Cred că au fost 16, poate mai mulți. Cred că au fost 16 morți.

Iosua a strâns poporul și a spus: „Dumnezeu a dat făgăduința, dar printre noi este cineva greșit.” Dacă sunt aduși bolnavii înaintea voastră și nu se vindecă, atunci trebuie să se adune Biserica și să se anunțe un post serios, fiindcă ceva este pe dos. Dacă Dumnezeu a dat o făgăduință, El o va împlini.

Iosua a vestit un post și apoi ei au tras sortul. Acan și-a recunoscut păcatul și a fost omorât împreună cu familia lui, tot ce era al lor a fost ars în foc, iar în acel loc a rămas ceva spre aducere aminte. Iosua a continuat lupta și a cucerit țara aceea, fără vreo zgârietură sau vreo rană.

Într-o luptă, el avea nevoie de mai mult timp. Soarele era gata să apună și pe timp de noapte lupta ar fi fost grea. De aceea, Iosua, marele luptător, unsul lui Dumnezeu, a zis: „Soare, rămâi pe loc!” Și soarele a stat pe loc 12 ore, până când Iosua a cucerit cetatea.

Așa cum ei au avut locul lor în țara sfântă, așa avem și noi locul nostru în Hristos. Noi nu suntem așezați într-o țară, ci în Duhul Sfânt. Aceasta ni se spune în epistola către Efeseni. Să citim un verset, ca să vedem că Biserica este desăvârșită: „Eu, Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu.” Dumnezeu l-a făcut pe el apostol. Peste el nu și-a pus mâinile vreun bătrân sau vreun episcop, ci Dumnezeu l-a chemat și l-a pregătit să fie apostol. „...trimit salutarea

mea celor sfinți și credincioși în Isus Hristos care sunt în Efes.” Observați cum se adresează Pavel, nu la necredincioși, ci către biserică, la cei sfinți și aleși, care sunt în Isus Hristos.

Dacă vreți să știți cum putem intra în Isus Hristos, atunci deschideți Biblia la 1 Corinteni 12 unde scrie: „Căci printr-un singur Duh am fost botezați toți într-un singur trup.” Botezați prin ce? Nu prin botezul cu apă, ci prin Duhul Sfânt. Nu printr-o strângere de mână, nici printr-o cerere scrisă, nici prin stropire, ci printr-un singur Duh, noi toți am fost botezați într-un singur trup - țara pe care ne-a dat-o Dumnezeu ca să trăim în ea. Așa cum El a dat Canaanul evreilor, El ne-a dat nouă Duhul Sfânt. Printr-un singur Duh am fost toți botezați pentru a forma un singur trup. Înțelegeți?

El vorbește către Israelul duhovnicesc, care a cucerit țara. Nu sunteți voi bucuroși că ați plecat de la usturoi? Nu sunteți bucuroși că ați scăpat de pustie? Ei au mâncat mană, hrana îngerilor din cer, până când au intrat în țară. Când au pus piciorul în țara lor, mana s-a terminat. Ei au devenit oameni maturi și au mâncat din grâul țării. Dacă voi nu mai sunteți copii mici, atunci nu mai aveți nevoie de laptele dulce al Evangheliei, nu mai trebuie să fiți alăptați și bătuți pe umăr tot timpul de către cineva care să vă convingă să veniți la Biserică. Dacă sunteți cu adevărat creștini maturizați, sunteți pregătiți să mâncați și hrană mai tare, să înțelegeți lucruri mari și adânci. O, noi vom intra la lucruri care au fost ascunse dinainte de întemeierea lumii. Pavel spunea: „După ce veți primi aceasta pot să vă dau mai mult.” Aceste lucruri (hrana) tari nu sunt pentru cei care au părăsit Egiptul de curând, nici pentru aceia care sunt pe drum, ci pentru aceia care sunt în țară, pentru aceia care au primit făgăduința.

Cu câți s-a împlinit făgăduința primirii Duhului Sfânt? Nu sunteți voi bucuroși ca sunteți în țară, că mâncați grâu proaspăt, lucrurile tari ale lui Dumnezeu, și aveți claritate? Minte voastră duhovnicească nu mai este încurcată. Voi știți exact cine este El și știți unde mergeți. Voi știți în cine credeți și sunteți convinși că El este în stare să păstreze ceea ce voi I-ați încredințat până în ziua aceea. Către astfel de oameni se adresează Pavel: *„către cei sfinți și credincioși în Hristos Isus.”*

Deci, lăsați-ne să repetăm pentru Biserică. Cum venim noi în Hristos? Când ne atașăm la o Biserică? Nu! Când lăsăm ca numele nostru să fie scris într-un registru? Nu! Când suntem scufundați în apă? Nu! Dar cum intrăm noi în Hristos? Printr-un singur Duh, conform făgăduinței, noi suntem botezați în trupul lui Hristos în care suntem moștenitorii tuturor lucrurilor care aparțin de aceasta. Amin!

Oh, eu iubesc aceste lucruri! Dacă nu aș fi răgușit, aș fi strigat de bucurie. O, Doamne, când voi ajunge în această țară, ea va fi a mea. Eu sunt acum acasă, în Canaan. Eu sunt ascultător în toate când Dumnezeu vrea să mă folosească. Eu umblu sfânt pe acest pământ, eu sunt un copil al Împăratului, bine îmbrăcat și pregătit. Eu am ieșit afară din Egipt și am venit în țara făgăduită, am trecut biruitor prin toate încercările, am trecut Iordanul și am primit făgăduința minunată. Cum s-a întâmplat aceasta? Printr-un singur Duh, pe aceeași cale pe care a intrat și Pavel. Aceasta s-a realizat în tine și în mine, în același fel ca și în el. Noi suntem botezați toți printr-un singur Duh. Nu suntem doar stropiți puțin, ci noi suntem pe deplin scufundați, toți trebuie să înotăm în Duhul Sfânt, Iosua al nostru. Iosua înseamnă Isus, adică Salvator. Aceasta este promisiunea.

Duhul Sfânt este pentru noi, în lucrurile duhovnicești, ceea ce era Iosua în lucrurile naturale - luptătorul cel mare. El este conducătorul nostru. Așa cum a fost cu Iosua, așa este Dumnezeu cu noi prin Duhul Sfânt și El lucrează prin noi. Și dacă păcatul intră în adunare, atunci Duhul Sfânt poruncește: „*Opriți-vă! Ce este pe dos în Biserică? Ceva este greșit în Biserică.*”

Puteți voi să recunoașteți că între noi sunt prea mulți fii ai lui Chis? Prea mulți de tipul lui Saul vin de la seminare și de la școli teologice și învață pe oameni lucruri greșite. Biblia a spus că ei vor face aceasta! Ei nu au credință, nu au părtașie cu voi. Ei au doar o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea. Să plecați de lângă astfel de oameni. Ei nu știu de unde vin.

Eu spun ca și fratele Booth Clibborn, un prieten de-al meu: „Dacă în lume există ceva ce nu este original, deci necreat la început de Dumnezeu, atunci acesta este catârul.” Un catâr este cel mai josnic animal. El nu știe ce este. El nu se poate înmulți. Un catâr nu se poate împreuna cu altul ca să nască un catâr. El nu știe cine este tatăl său și

cine este mama sa, căci este o încrucișare între măgar și cal. Nu Dumnezeu l-a creat pe catâr. Dumnezeu a spus: „Fiecare să se reproducă după felul lui.” Catârul este un cal care încearcă să fie măgar sau un măgar care încearcă să fie cal. Nu se știe unde aparține. Este cel mai încăpățânat animal care există în lume și nu puteți să vă încredeți în el.

Așa există și mulți oameni în biserici. Ei nu știu cine este tatăl lor, nici cine este mama lor. Tot ceea ce știu ei este să spună că sunt presbiterieni, baptiști, pentecostali sau așa ceva, dar ei nu știu de unde vin.

La un catâr puteți să strigați cât puteți, el nu se sinchisește. Va ridica doar urechile lui mari și va privi într-acolo. Voi puteți să le predicați chiar și o noapte întregă, ei tot nu vor ști după aceea mai mult ca la intrare. Eu n-aș vrea să vă supăr, dar aș vrea ca voi să știți adevărul. Dar ceva pot să facă și ei: ei sunt lucrători buni. Ei lucrează, lucrează și iarăși lucrează. Acest lucru îmi aduce aminte de acel grup de arminieni care întotdeauna încearcă să ajungă la cer prin propriile lor fapte. „Asociația de ajutorare pentru femei organizează o serată cu supă de pui, ca să poată plăti predicatorul.” Dans și toate celelalte aranjamente de societate. Este numai lucru, lucru și iarăși lucru, dar pentru ce lucrează ei atâta? Dacă-i întrebi: „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați devenit credincioși?” Ei ciulesc urechile, nu știu de unde aparțin și nu înțeleg întrebarea: „Ce vrei să spui cu asta? Ce este cu Duhul Sfânt? Noi n-am auzit niciodată de așa ceva. Probabil tu ești un oarecare fanatic.” Vedeți, ei nu știu cine sunt părinții lor. Voi trebuie mereu să-i loviți aici și să-i loviți dincolo, ca pe un catâr bătrân. Aceasta nu este nevoie s-o faceți la un cal de rasă curată. Pocniți numai odată din bici și el pornește imediat! O, ce bine este să mergi călare pe un cal de rasă! Tu spui numai: „Hai, băiatule!” Trebuie să te ții bine, altfel rămâi cu șaua în aer. Așa sunt creștinii adevărați!

Primiți pe Duhul Sfânt: „*Fiecare dintre voi să se pocăiască și să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor.*” Creștinii adevărați se duc la apă cât pot de repede. Ei nu au liniște nici ziua, nici noaptea, până când nu au primit Duhul Sfânt. De ce? Un creștin știe cine este Tatăl său. Vedeți, ca să se producă o naștere este nevoie de un tată și de o mamă. Catârul nu știe cine a fost tatăl și cine

era mama lui. Dar noi știm cine sunt Tatăl și mama noastră, pentru că suntem născuți din nou, prin Cuvântul scris al lui Dumnezeu care este legitimat prin Duhul. Petru a spus în ziua de Rusalii: „Dacă vă pocăiți și vă veți boteza fiecare din voi în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, veți primi darul Duhului Sfânt.” Un creștin cu adevărat născut din nou... De îndată ce primește Cuvântul, el primește Duhul Sfânt. Întrebă-l atunci de poziția lui și el va ști unde stă. „Crezi tu în vindecarea dumnezeiască? Amin! Crezi tu în a doua venire a lui Hristos? Amin!” Întrebă-l aceleași lucruri pe un catâr dintr-o religie încrucișată. El va răspunde: „O, eu nu știu aceste lucruri. Doctorul Jones mi-a spus odată...” Ei merg pe urmele lui Saul. „Biserica mea nu este sigură de aceste lucruri.”

O, frate, numai cei născuți din nou sunt convinși de venirea Domnului Isus, ei sunt atât de siguri pentru că au primit Duhul Sfânt.

Femeia de la fântâna lui Iacov spunea Domnului Isus: „Noi ne închinăm pe muntele acesta și evreii se închină la Ierusalim.” Însă Isus răspunde: „*Femeie, ascultă Cuvântul Meu! Vine ceasul și aproape este aici, când Tatăl se uită după aceia care I se închină în Duh și în Adevăr.*” Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și cine citește Biblia și crede fiecare cuvânt care este scris acolo, primește același Duh Sfânt pe care l-au primit primii creștini, în același fel și cu aceleași rezultate și putere, urmând poruncile Lui. Acela știe cine este Tatăl lui și mama lui. El știe că este spălat prin sângele lui Isus și este născut din Duh, cu ungerea cea minunată. El știe că se află, cu siguranță, în Canaan și el știe de unde vine. Așa este un credincios adevărat. Dacă îl întrebi: „Ai primit Duhul Sfânt de când ai devenit credincios?” El îți va răspunde: „Amin, frate!”

Acum vreo câteva zile am vorbit cu o sfântă de 92 de ani care discuta cu pastorul ei în vârstă de 82 de ani.

-Bunico?

Ea mi-a răspuns:

-Da, fiul meu.

-Cât timp este de când ai primit Duhul Sfânt?

Ea a răspuns:

-Slavă să fie adusă lui Dumnezeu, cam de 60 de ani.

Dacă ea ar fi fost din grupa catârilor, ea ar fi spus:

-Așteaptă un moment, eu sunt confirmată și stropită de când eram ...; eu am fost primită în biserică și am carnet.

Ei însă nu știu de cine aparțin. O, îndurare! Dar femeia aceea bătrână știa de unde venea dreptul ei de întâi născut, ea a primit aceasta, ea a fost născută din apă și din Duh. Ea știa că a fost spălată prin apa Cuvântului lui Dumnezeu.

Vedeți acum cui îi este adresată această epistolă? „*Celor ce sunt în Hristos Isus.*” Eu folosesc cam mult timp, însă vom cerceta tot capitolul. Dar nu am putea termina de studiat într-o seară. Noi avem nevoie de o lună sau două, în fiecare seară, să cercetăm cuvânt cu cuvânt și să comparăm cu istoria, ca să arătăm clar că acesta este adevărul. Să mai citesc încă o dată versetul: „*Eu, Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, (nu prin voia unui om) trimit salutul meu sfinților și credincioșilor care sunt în Efes.*” Aceștia erau cei chemați afară, cei puși deoparte și umpluți cu Duhul Sfânt, în Isus Hristos. „Eu adresez aceasta scrisoare către voi, iubiții mei.”

O, eu mă gândesc că Pavel este acum împreună cu ei. Acest apostol bătrân a fost decapitat. Eu am vizitat locul unde a fost el omorât. Dar, capul lui va sta din nou pe un trup nou și niciodată nu va mai fi cu puțință de tăiat. El însă stă în acest moment acolo, cu ai săi. Același apostol care a scris aceste cuvinte: „*Voi care sunteți în Hristos Isus...Printr-un singur Duh, suntem toți botezați într-un singur trup.*”

„*Harul să fie cu voi și să aveți pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.*”

O, auzi aceste lucruri, Charlie? Nu numai apostolii și unii oameni puțini la număr din acel timp, ci pe noi toți, El ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările duhovnicești. Același Duh Sfânt care s-a coborât în ziua de Rusalii, este aici în seara aceasta. Același Duh Sfânt prin care Maria striga de bucurie și vorbea în limbi, care le dădea un timp minunat în care ei Îl lăudau pe Domnul, este și în seara aceasta aici. El este Același Duh Sfânt care l-a întâlnit Pavel pe corabia aceea veche, gata să se scufunde, când timp de 14 zile n-au văzut lumina lunii și nici stele și se părea că pe fiecare val stătea un diavol care privea, arătând dinții și spunând: „Eu te voi îneca acum.”

Când Pavel s-a dus să se roage, a venit la el un înger și i-a spus: „*Nu te teme, Pavele. Această corabie va ajunge pe o insulă. Du-te și mănâncă cina, căci totul se va termina cu bine.*” El a venit în fața marinarilor, cu lanțurile la mâini și la picioare și a spus: „Bărbaților, fiți fără teamă, căci Îngerul lui Dumnezeu, al cărui slujitor sunt eu, a stat lângă mine și mi-a zis: „*Nu te teme, Pavele...*” Același Duh Sfânt este aici în seara aceasta și ne binecuvântează cu aceleași binecuvântări duhovnicești din locurile cerești.

O, să mai rămânem un moment „în locurile cerești.” Noi suntem adunați în locurile cerești. Aceasta este poziția credinciosului. Nu oriunde, ci în locurile cerești. Deci, dacă eu m-am rugat, voi v-ați rugat și această Biserică s-a rugat cu stăruință, și noi suntem pregătiți pentru acest mesaj și noi ne-am adunat cu sfinții chemați afară, umpluți cu Duhul Sfânt, binecuvântați cu binecuvântările lui Dumnezeu, aleși și adunați acum în locurile cerești, noi purtăm lucrurile cerești în sufletul nostru. În Duhul, noi suntem transpuși în atmosfera cerească. O, frate, ești tu în atmosfera cerească? Ce ar putea să se întâmple în seara aceasta aici, când ședem în atmosfera cerească și Duhul Sfânt plutește peste fiecare inimă înnoită, peste fiecare creațiune nouă în Hristos Isus?

Toate păcatele sunt sub sângele Său. În deplină închinare cu mâinile și inimile noastre ridicate spre Dumnezeu, noi ședem în locurile cerești. Te-ai aflat cândva în așa stare? Oh, eu am plâns de bucurie și spuneam: „Dumnezeule, nu mă lăsa niciodată să plec de aici.” Pur și simplu, locuri cerești în Hristos Isus. Cu ce ne-a binecuvântat El? Cu vindecare dumnezeiască, cu descoperiri, cu viziuni, puteri, vorbire în limbi, tălmăcire, înțelepciune, cunoștință, cu o bucurie nespusă, cu plinătatea slavei. Toate inimile sunt umplute cu Duhul, umblă și stau împreună în locurile cerești. Nici un gând rău nu este între noi, nu se fumează nici o țigară, nu umblă nimeni cu rochie scurtă, nimeni nu se plânge de ceva împotriva celuilalt. Fiecare vorbește în dragoste și armonie, toți suntem uniți și adunați în același loc. Apoi vine deodată din cer un vuiet puternic ca de vânt: „Binecuvântați cu binecuvântări duhovnicești.” Apoi Duhul Sfânt vine peste cineva și spune: „Așa vorbește Domnul: Du-te într-un anumit loc și fă un anumit lucru.” Și voi veți vedea că se întâmplă exact așa.

El ne-a binecuvântat cu binecuvântarea cerească, conform chemării noastre.

L-am ales noi pe El? El ne-a ales pe noi. Când? În seara în care L-am primit pe El? „Căci în El ne-a ales deja înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce...” În denotațiunii? „...În dragostea Lui...” Când ne-a ales El? Când v-a ales Dumnezeu pe voi, căroră v-a dat Duhul Sfânt? „Înainte de întemeierea lumii!” El L-a trimis pe Isus ca să ispășească păcatele voastre, ca să vă cheme în dragoste la împăcarea cu El însuși.

O, eu aș dori să mai am timp vreo câteva minute. Înainte de a continua, lăsați-mă să citesc puțin la Geneza 1:26, când Dumnezeu l-a creat pe om. Vom reveni miercuri la aceasta. Atunci Dumnezeu se numea El-Elah-Elohim, care înseamnă: „Cel Atotputernic, Cel Atotcuprinzător, Cel ce există în Sine însuși.” Nimic nu a existat înainte de El. Era singurul care exista. Cel care exista veșnic în Sine Însuși. El-Elohe-Elohim înseamnă „Cel Suficient Lui Însuși”, „Cel Atotputernic”, „Cel care există prin El Însuși.” Dar în Geneza 2:5, când l-a creat pe om, El s-a numit Iehovah, care înseamnă: „Cel care există în toate”, care a creat ceva de la sine însuși - un fiu - un chip mic al Lui. O, ce slavă! Iehovah a făcut pe om ca un dumnezeu mic. El este Dumnezeu Tatăl și El a făcut pe om să fie un dumnezeu mic.

El nu este numai: „Cel care există în Sine însuși ” ci și „El, care există în familia Lui.” El este Iehovah care este între ai Săi. Dumnezeu a dat omului stăpânire peste tot pământul. Pământul a fost domeniul de stăpânire al omului (Geneza 1:28). Dacă este așa, atunci omul era dumnezeu peste acest pământ. El putea să spună ceva și se întâmpla întocmai. El, Iehova, care odată trăia în Sine Însuși, avea acum o familie cu El, cei mici ai Lui.

Miercuri seară vom privi aceasta mai de aproape. Mai avem aproximativ 15 minute și eu am vrut să ajung la locul unde scrie: „*suntem pecetluiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței.*” Dar din cauza timpului nu vom putea face aceasta. Deci, când am fost noi chemați ca slujitori ai lui Dumnezeu? Când a fost fratele Orman Neville chemat să fie slujitor al lui Dumnezeu? O, acest lucru mă copleșește. Haideti să citim câteva versete. Prima dată deschid la 1 Petru 1:20 și, frate Pat, tu poți deschide la Apocalipsa 17:8. Eu voi citi apoi Apocalipsa 13:8.

Să ascultăm cu atenție! Vrei să știi când te-a chemat Dumnezeu ca să devii creștin? O, cum iubesc eu aceasta. „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

Frate Neville citește în 1 Petru 1: 19,20: „*...ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi.*” Când a fost El cunoscut? Deja înainte de întemeierea lumii.

Frate Pat, citește, te rog, Apocalipsa 17:8: „*Fiara, pe care ai văzut-o, era și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni.*” Deci, cine va fi amăgit printr-o persoană religioasă de felul lui Saul? Aceasta este așa de vicleană și aproape de adevăr că aproape ar înșela și pe cei aleși, dacă s-ar putea. Lăsați-mă să citesc Apocalipsa 13:8: „*Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii, în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat.*” (traducerea King James spune: „*Și toți locuitorii pământului i se vor închina, și anume toți aceia ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului junghiat înainte de întemeierea lumii.*” – n.tr.) Când au fost numele noastre scrise în Cartea Vieții Mielului? Când a fost Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii. Atunci când Dumnezeu a fost Iehovah, El, Elah, Elohim – „*Cel care exista în Sine Însuși*”. El era ca un mare diamant, iar calitățile Lui erau în El însuși. Una din aceste calități era ca El să fie Vindecător.

Înainte nu era nimic care să trebuiască să fie salvat și vindecat, dar aceste calități erau în El. Înainte de întemeierea lumii, El cunoștea cum Se va descoperi El Însuși, El știa că va fi Mântuitor, că va veni și se va face trup, locuind printre noi. El știa că noi vom fi vindecați prin rănilile Lui, ale Mielului jertfit înainte de întemeierea lumii. El a scris numele nostru în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii.

Ascultați aceasta! O hotărâre luată dinainte (alegerea dinainte) este bazată pe o cunoaștere dinainte. Așa s-a făcut alegerea. Alegerea s-a făcut pe baza cunoașterii dinainte. El a privit la hotărârea dinainte - deci, la alegerea noastră de pe urmă. Nu uitați acest lucru. Vedeți, eu

am fost născut în păcat, zămislit în fărădelege, am apărut în lumea aceasta folosindu-mă de minciună. Tatăl și mama și toată familia mea am fost păcătoși. Am fost doar un scaiete. Dar, deodată, am devenit bob de grâu. Cum s-a întâmplat aceasta? Este alegerea. Dumnezeu a hotărât înainte de întemeierea lumii, ca acest scaiete să devină bob de grâu. Acum eu știu că sunt un bob de grâu, căci sunt mântuit. Cum știu eu acest lucru? Eu văd că El m-a ales, deoarece El știa dinainte că eu Îl voi iubi. De aceea El a adus împăcarea prin Isus, Fiul Său, și eu am fost transformat prin El ca să fiu un bob de grâu. Unde sunt eu acum? Eu sunt salvat și umblu în harul lui Dumnezeu. Spre ce privește hotărârea dinainte? Spre ținta din urmă. Unde mă va lua El și mă va duce?

Să citim puțin mai departe, apoi va trebui să ne apropiem de încheiere. *„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”* Ce a făcut El? Prin faptul că El a știut totul mai dinainte, El ne-a văzut, știind că va fi Salvatorul. El era Cel care există prin Sine însuși, pe când nu erau îngeri, nu era creat nimic, nu exista decât El Însuși – Elohim. Dar în El era atributul (calitatea) de Salvator. Ce trebuia El să mântuiască? Atunci încă nu era nimic pierdut. Atunci când El a creat lumea aceasta, El vedea și cunoștea totul dinainte, pe fiecare îl știa: cine Îl va primi și cine nu-L va primi pe El. El a spus: „Singurul mod prin care pot salva omenirea este ca Eu Însuși să merg jos să mă fac trup, să iau păcatele oamenilor asupra Mea, să mor pentru ei și să primesc închinarea lor.”

El este Dumnezeul cel vrednic de închinare - care a venit jos pe pământ și a luat toată osânda noastră asupra Lui. Aceasta a făcut El ca să te salveze pe tine, care ai dorit să fii salvat. Vedeți voi la ce mă refer? Dumnezeul infinit cunoștea dinainte toate lucrurile. El a văzut înainte de întemeierea lumii Mielul junghiat și a scris numele noastre în Cartea Vieții Mielului. El a văzut înșelătoria lui Satan și planurile lui. El a spus că Anticristul va fi foarte religios, un băiat așa de „bun” și de inteligent, care va încerca să amăgească și pe cei aleși dacă ar fi cu puțință. Însă acest lucru este imposibil, căci numele aleșilor Lui sunt hotărâte încă dinainte de întemeierea lumii. Prin hotărârea Lui, El

i-a ales; iar prin propria lor acceptare, ei știu încotro se îndreaptă. Cine ar putea tăgădui asta?

Pavel a scris acest lucru în scrisoarea adresată Bisericii. Aceasta este poziția Bisericii: rânduită dinainte de întemeierea lumii. Dumnezeu v-a adus la viață prin dureri de naștere și El a știut ce veți face fiecare. El v-a arătat locul în trupul Lui: gospodină, agricultor, predicator, profet, adică ceea ce trebuia să fii tu. El ți-a arătat locul în trupul Său. Astfel noi am ieșit din țara cu usturoi, din Egipt, prin sfințenie și am fost botezați (scufunțați) în țara făgăduită. Făgăduința lui Dumnezeu pentru noi este Duhul Sfânt cu care sunteți pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Efeseni 4:30 *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu cu care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”*

Dumnezeu care a rânduit Biserica Lui mai dinainte, a și spus mai dinainte că milioane și milioane de oameni religioși vor fi înșelați. Nu vor fi înșelați aceia care au venit în țara făgăduită, ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii și ei se bucură în Duhul Sfânt. Mulți oameni se tem că vor avea un comportament curios, că Duhul Sfânt îi va lăsa să facă ceva pentru care le-ar fi rușine față de oameni, se tem că vor plânge și îi va vedea prietena sau prietenul lor, vreun vecin sau șeful lor.

Lăsați-mă să vă povestesc ceva despre un bărbat, înainte de încheiere. Numele lui era David. Pe atunci Chivotul Domnului se afla în țara filistenilor, de unde a fost adus înapoi pe un car tras de boi. Când David a văzut chivotul - el era îmbrăcat în haină de in - atunci el a fugit înaintea chivotului, sărind și dansând în jurul lui. David era împăratul lui Israel. Soția lui se uita pe fereastră și văzând comportarea lui, l-a disprețuit: „Este nebun. Priviți ce comportare are, cum își aruncă picioarele în sus. Poate că el a înnebunit!” Când s-a întors seara acasă, probabil că ea i-a vorbit cam în felul acesta:

-Oh, cât de penibil te-ai comportat tu, împăratul și bărbatul meu!

Însă David i-a răspuns:

-Mâine voi juca și mai bine. Nu știai tu că eu am jucat înaintea Domnului?

David trecuse granița; el era în țara făgăduită. El și-a pierdut toată îngâmfarea, gunoiul lumesc și era așa de bucuros pentru că Chivotul a fost readus în cetate.

Eu vă spun că există oameni care se tem să primească Duhul Sfânt, se tem că vor vorbi alte limbi, și atunci cineva le va spune: „Acum și el este unul dintre aceia care vorbesc în limbi.” Ei se tem să se lase botezați în Numele Domnului Isus Hristos fiindcă le este rușine de asta.

Cineva mi-a spus că trebuie să-mi retrag benzile în care am vorbit despre botezul în Numele lui Isus Hristos. Însă eu nu le voi retrage, ci voi scoate și mai multe, pentru că așa este biblic. Dacă nu le-a plăcut ce am făcut ieri, vor vedea ce vom face mâine. Mergeți numai înainte, căci acestor lucruri nu se pot pune granițe, fiindcă sunt de la Dumnezeu. Știți voi că Dumnezeu din cer a privit în jos și a spus: „David, tu ești un bărbat după inima Mea.”? David nu s-a rușinat. El era un slujitor al Domnului. El Îl iubea pe Domnul și era așa de bucuros încât nu s-a mai gândit la faptul că va fi criticat de oameni.

Așa cum am spus și în predica de dimineață, noi suntem așa de fricoși, încât preferăm să avem un Saul care să ne învețe. Noi dorim un Saul de la seminar care să ne spună cum să organizăm religia noastră. Dar acum după ce am traversat Iordanul, Duhul Sfânt ne conduce. Voi ați ieșit din toată murdăria păcatului. Aici nu vă mai interesează ce spune sau ce gândește lumea, căci voi sunteți morți, iar viața voastră este ascunsă în Hristos. Sunteți sigilați cu Duhul Sfânt, voi nu vă mai îngrijorați, voi sunteți în Canaan. Voi puteți mânca cereale, voi sunteți o creatură nouă în Hristos.

Frate Collins, îmi aduc aminte de prima mea adunare, acum 30 de ani, înainte de a fi zidită clădirea aceasta, atunci țineam adunările în cort. Dar eu predicam aceeași Evanghelie, vorbeam aceleași lucruri, despre bogățiile de nepătruns ale lui Hristos: botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, credința că fiecare cuvânt din Scriptură este adevărul, botezul cu Duhul Sfânt, vindecarea dumnezeiască, puterea lui Dumnezeu, exact așa cum predic și acum. Eu nu m-am depărtat nici măcar cu un centimetru. Dumnezeu mi-a descoperit între timp mai

multe lucruri și eu le dau mai departe așa cum El le descoperă. El nu ia nimic din ceea ce a fost, ci dă tot mai mult.

Eu am fost acolo când cinci sute de oameni stăteau pe malul râului și cântau: „Pe malul Iordanului învolburat stau și privesc tânjind spre Canaan, țara veselă, însorită și frumoasă, unde sunt bogățiile mele. Când voi ajunge la malul binefăcător, voi fi mereu binecuvântat și voi putea pentru totdeauna să mă odihnesc în ceea ce-mi aparține.” În timp ce cântau ei, am intrat cu un băiat în râu ca să-l botez în Numele lui Isus Hristos. Eu spuneam: „Tată ceresc, eu aduc acest băiat pe baza mărturiei lui...” Eu însumi eram pe atunci un bărbat tânăr și mai țin fotografiile acasă. Eu spuneam: „Doamne, când eu îl voi boteza, pe baza mărturiei lui, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, umple-L Tu pe el cu Duhul Sfânt.” Și în acel moment a venit un vârtej de vânt și o stea strălucitoare de dimineață a apărut acolo – lumina pe care o vedeți pe această fotografie. Acest eveniment a fost comunicat în Canada și în lumea întreagă. Un ziar a scris: „O lumină mistică s-a arătat deasupra unui predicator baptist pe când el boteza.”

După câteva zile, fără a ști nimic despre asta, a venit la mine dr. Lamsa cu o poză care este acum la fratele... Mai ai tu poza aceea? Este la tine Biblia în care ai pus poza? Bine! Era o poză cu semnul vechi, evreiesc, al lui Dumnezeu, din zilele lui Iov, înainte de a fi scrisă Biblia. Dumnezeu în trei calități, nu trei dumnezei. Dumnezeu în trei forme de descoperire: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Trei slujbe prin care a lucrat Dumnezeu. Nu sunt trei dumnezei, ci trei proprietăți.

Când acel bărbat mare, dr. Lamsa, traducător al Bibliei Lamsa, a fost în dimineața aceea la mine, l-am întrebat: „Ce înseamnă semnul acesta?” El a răspuns: „Acesta este semnul din vechime al lui Dumnezeu, dat evreilor: Dumnezeu în trei proprietăți.” Eu l-am întrebat: „Așa ca Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt?” El s-a mirat și-a pus ceașca cu cafea la o parte și m-a privit. Eu cred că Gene și Lee au fost și ei de față. El m-a întrebat: „Crezi tu aceasta?” Eu am răspuns: „Cu toată inima.” El a spus: „Ieri seară pe când eram în adunarea ta, am văzut darul de deosebire. Eu n-am văzut așa ceva niciodată în America sau în țara mea. Americanii nici măcar nu cunosc Biblia. Singurul lucru pe care-l cunosc ei, este denomi-națiunea lor. Ei nu știu nimic

altceva. Dar, când am stat acolo în adunare ieri seară, îmi spuneam: acesta trebuie să fie un profet. Acum când văd că tu crezi că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt trei dumnezei, ci trei descoperiri, știu că tu ești un profet al lui Dumnezeu, altfel nu ți s-ar fi descoperit în felul acesta. Este un semn desăvârșit. Dar tu nu aparții de unitarieni?” I-am răspuns: „O, nu! Eu cred că Dumnezeu este Cel Atotputernic și aceste trei descoperiri sunt doar felurile în care El se descoperă.” El mi-a zis: „Dumnezeu să te binecuvânteze! Într-o zi va trebui să-ți dai viața pentru aceasta! Profetii mari întotdeauna fac totul pentru mesajul lor!” Eu am răspuns: „Așa să fie, dacă așa-I place Domnului.”

O, acest lucru este așa de adevărat! Eu am spus Bisericii de mai multe ori cum a spus Samuel înainte ca să fi fost ales Saul: „De ce vreți să vă atașați de denominațiuni, să vă legați de o religie? Pentru ce nu vă lăsați călăuziți de Duhul Sfânt? De ce nu-L luați pe Dumnezeu de conducător și să vă lăsați binecuvântați de El și să uitați denominațiunea voastră?” Eu nu spun să nu aparțineți nicăieri, aceasta este la alegerea voastră. Este treaba voastră. Dar eu vă spun: lăsați-vă conduși de Duhul Sfânt, faceți ceea ce vă spune Biblia. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Eu am așteptat mult. Eu mă întreb dacă este cineva aici care ar vrea să treacă prin rândul de rugăciune ca să mă rog pentru el. Dacă este cineva, vreți voi să vă ridicați mâinile? Numai unul, doi, trei...Bine. Veniți toți aici dacă doriți și ne vom ruga. Aș vrea să nu plecați acum, fiindcă aș dori să mai anunț ceva înainte de încheiere.

La câți dintre voi vă place epistola către Efeseni? Miercuri seara vom intra în studierea peceților. Duminică dimineață vrem să cercetăm poziția Bisericii; poate vom începe miercuri seară aceasta, fiindcă aceasta ne interesează pe noi, cei din Jeffersonville: așezarea mădularelor la locul lor în biserică, cum fiecare din noi suntem chemați la înfiere. Dumnezeu ne-a așezat ca fii, noi suntem fii prin naștere, înfiați și așezați prin Duhul Sfânt.

Vedeți, toți evreii au traversat Iordanul, dar Iosua a dat fiecăruia țara lui, după seminția de care aparținea din naștere și al cărui nume îl rostiseră mamele lor prin Duhul Sfânt.

Priviți-l pe Iacov, profetul cel bătrân, care orbise. El s-a ridicat de pe pat, și-a chemat fiii și le-a spus: „*Adunați-vă aici și vă voi vesti*

ce vi se va întâmpla în vremurile viitoare.” Eu știu că lucrurile acestea vă par ciudate. Oamenii vă vor privi ca pe ceva curios, dar dacă ați și voi despre siguranță, despre lucrurile care ard în inima mea! Veniți, și vă voi vesti ce se va întâmpla în zilele de pe urmă.

Eu pot să vă dovedesc cu Scriptura și cu harta că evreii se află astăzi în locul acela în care spunea Iacov că vor fi ei în zilele de pe urmă. Ei nu au fost acolo un timp îndelungat, dar din luna mai 1946, ei au început să se reîntoarcă acolo. În aceeași seară a venit la mine Îngerul Domnului și m-a însărcinat să aduc mesajul Domnului. Eu pot să vă arăt că ei, atunci când au intrat în țară, au venit exact în acel loc, conform prorociei lui Iacov. Acolo se află ei astăzi. O, Doamne, noi suntem cu o zi mai aproape de casă!

Scumpii mei, oameni bolnavi, voi poate că nu ați venit să stați aici degeaba. Eu sunt doar fratele vostru și am primit ca sarcină din partea lui Dumnezeu să mă rog pentru bolnavi. Eu nu am puterea de vindecare, dar eu am puterea rugăciunii. Am arătat în această dimineață cum David nu avea altceva decât praștia, însă el spunea: „Eu știu ce pot face cu aceasta prin puterea lui Dumnezeu.”

Vedeți, eu am doar o rugăciune scurtă și mâinile mele care le pun peste voi, dar eu știu ce putere are credința în Dumnezeu. Ceea ce s-a adeverit pentru alții, se va adeveri și pentru tine, crede numai și apropie-te mai mult.

Aș vrea să întreb dacă exista posibilitatea ca frații de aici să facă ungera cu untdelemn. Poți să faci aceasta, frate Neville? Eu rog Biserica să-și aplece capetele. Când m-am îmbolnăvit săptămâna trecută, aș fi dat totul, dacă cineva ar fi venit să-și pună mâinile peste mine. Aș fi prețuit foarte mult acest lucru, dacă ar fi venit cineva pe care l-a binecuvântat Dumnezeu și îl folosește. Acum poate voi vă simțiți așa cum m-am simțit eu și doriți ca cineva să facă acest lucru pentru voi. Fie ca Dumnezeu să nu mă lase niciodată să mă retrag de la această slujbă, chiar dacă aș fi atât de obosit și epuizat, că nu aș putea păși, să merg totuși, căci o să mă întâlnesc din nou cu fiecare din voi în țara de dincolo.

Voi, bărbați și femei în vârstă, care sunteți deja obosiți și aveți puțin păr cărunt, care vă descompuneți ca un trandafir care s-a deschis și își pierde petalele. Voi doriți să trăiți numai ca să străluciți

spre slava lui Dumnezeu. Dacă vrăjmașul v-a apucat și vrea să vă tragă de aici, totuși eu vin cu praștia lui Dumnezeu, cu credință, cu darul pe care mi l-a dat Dumnezeu. Iată ce am spus eu, ca voi să înțelegeți: nu vă gândiți că dacă ar veni aici Petru, sau altcineva... Veniți simplu, ca femeia aceea: „Ești tu sora cutare sau cutare? Tu ești sora Howard. Tu ești credincioasă. Crezi tu? Atunci ai drept la toate binecuvântările mântuirii (care sunt cuprinse în mântuire). Sora Howard, te vei face bine.” Atunci, tu vei pleca de aici cu bucurie, spunând în gândul tău: „Doamne așa trebuie să fie.” Și așa va fi. Eu mă gândeam că și oamenii gândesc la fel, când mă rog pentru ei. De multe ori am stat aici și i-am întrebat pe oameni: „Scumpă soră, vei crede aceasta?” O, Doamne, dăruiește-le credință. Lasă-i să creadă. Vreți ca să primiți aceasta chiar acum? Cred că nu mai este necesar ca să mai întreb. Eu spun doar:

„Soră Howard, dacă tu ești credincioasă, atunci tu ești moștenitoarea lucrurilor lui Dumnezeu.” Eu cred acest lucru și îmi pun mâinile peste sora Howard. Isus nu a spus: „Rugați-vă pentru bolnavi”, ci: „Puneți mâinile voastre peste ei.” Atunci sora va fi vindecată. Ea poate să spună: „Totul va fi bine.” Sora Howard, tu poți să pleci acasă și să fii sănătoasă. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tu ești o soră? Sora Hamdon, tu ești credincioasă, nu-i așa? Tu ești o moștenitoare a tuturor lucrurilor pe care le deține Dumnezeu. Dumnezeu să fie cu tine, soră Hamdon ! Du-te acasă și fii sănătoasă! Isus Hristos te vindecă. Amin! (Fratele Branham se roagă în continuare pentru bolnavi).

Fiți atenți acum. Vreau să spun ceva. (Unii doriseră rugăciune pentru copiii lor – n.tr.) Ați citit vreodată despre acest lucru în Scriptură? Când acel roman își scosese sabia ca să se sinucidă – atunci în închisoarea din Filipi. A fost un cutremur și deținuții erau să scape. Pavel i-a spus: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta.” Ați auzit? „Tu și casa ta...” Acum fiți atenți. Dacă tu ai destulă credință pentru mântuirea ta, nu poți avea credință pentru mântuirea copilului tău? Doamne, eu mă rog pentru sora și fratele Spencer: copiii lor să ajungă în țara aceea glorioasă unde nu mai sunt necazuri și boală. În numele lui Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. [...]

Dumnezeul cerului, dăruiește-i cei șase copii. Ea a auzit mărturia fratelui Daulton. Ea dorește ca și copiii ei să fie mântuiți. Fie ca ea să-i întâlnească în țara în care nu mai este noapte, păziți de sângele lui Isus Hristos. Amin.

BROȘURA ESTE GRATUITĂ

Pentru alte informații și predici puteți scrie la următoarele adrese:

Joe Mircea, 515600 Cugir, Str. Victoriei nr. 31, ap. 11

Duca Florin, 400244 Cluj, Str. Ecaterina Teodorescu nr. 2

Opriș Daniel, 300790 Timișoara, OP 1, CP 193

Cetnarovici Ioan, 030474 București 49, Intr. Bădeni nr. 6, bl. M9, ap. 47

